

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/1867/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123400580
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123400580.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., so sídlom: D. XXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, zast.: C. F. G., H., so sídlom: Twin City C, I. J. XX, XXX XX E., proti povinnému: I., H., so sídlom: K. L. X, XXX XX J., M.: XX XXX XXX, zast.: C. E. H., so sídlom N. O. XX, XXX XX H. J. D., IČO: XX XXX XXX, o vymoženie 305 464,49 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: N. K. H. K., so sídlom F. XX, XXXXX J., ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXXX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydanému vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa 01.07.2024, takto

rozhodol:

- Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.
- Súd oprávnenému **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 638,92 EUR, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 01.07.2024 rozhodnutie, ktorý návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a priznal oprávnenému náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie vo výške 638,92 EUR (výrok II.), aplikujúc ustanovenia § 61h ods. 1 písm. h/, § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“).

2/ V odôvodnení uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc rozhodcom N. K. P., sp. zn. RK 2023/057 z 25.08.2023. Poukázal, že rozhodnutie súdu alebo iného orgánu je exekučným titulom iba za predpokladu, že je vykonateľné. Rozhodnutie je vykonateľné, ak spĺňa formálne a materiálne predpoklady definované právnou úpravou. V niektorých prípadoch napadnutím exekučného titulu môže dôjsť len k dočasnej strate vykonateľnosti exekučného titulu, a to rozhodnutím orgánu, ktorý exekučný titul preskúmava. Povinný podľa ustanovenia § 40 ods. 3 ZoRK podal dňa 31.08.2023 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku na Okresný súd Banská Bystrica. Uznesením okresného súdu sp.zn. XXXX/X/XXXX zo dňa 24.10.2023 bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorý je v tejto veci exekučným titulom, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania.

3/ Podľa platnej právnej úpravy (§ 61h ods. 1 písm. h) spolu s § 61i ods. 2 Exekučného poriadku), ak bolo po začatí exekúcie rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, nastávajú účinky odkladu exekúcie bez blokovania. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu teda nie je dôvodom na zastavenie exekúcie, ale je dôvodom na odklad exekúcie bez blokovania podľa vyššie uvedených ustanovení. Odklad exekúcie v tomto prípade znamená oddialenie vykonania exekúcie a to až do právoplatného skončenia súdneho konania o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku. V posudzovanej veci

preto súdny exekútor postupoval správne, keď dňa 31.10.2023 vydal upovedomenie o odklade exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a súčasne zrušil všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii a to príkazy na začatie exekúcie príkazaním iných peňažných prostriedkov a príkazy na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke.

4/ K nesúhlasu oprávneného s postupom súdneho exekútora (vydanie upovedomenia o odklade exekúcie bez blokovania) z dôvodu, že uznesenie o odklade vykonateľnosti nenadobudlo právoplatnosť, vyšší súdny úradník uviedol, že v tomto smere sa plne stotožňuje s vyjadrením súdneho exekútora, keď uvádza, že zo zákona nevyplýva, že by rozhodnutie o odklade vykonateľnosti malo disponovať vlastnosťou vykonateľnosti na to, aby vyvolalo účinky odkladu exekúcie bez blokovania.

5/ Ďalšími okolnosťami uvádzanými povinným v návrhu na zastavenie exekúcie (rozhodca porušil ustanovenia o konaní, nezaoberal sa právnou stránkou vecí) sa vyšší súdny úradník nezaoberal. V predmetnom exekučnom konaní je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok v nespotebiteľskej veci vydaný podľa ZoRKa, čím sa na neho podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku nevzťahuje osobitná ochrana. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. X I. Q. XX/XXXX zo dňa 26.09.2011, v zmysle ktorého má právoplatný rozhodcovský rozsudok rovnaké účinky rozhodcovský rozsudok, a teda sa takýmto rozsudkom musí nakladať rovnako, nemá exekučný súd oprávnenie posudzovať jeho vecnú správnosť, ani nemá právomoc rušiť či meniť rozhodnutie. Keďže ku dňu rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. XXXX/X/XXXX o zrušenie rozhodcovského rozsudku (exekučného titulu) nie je právoplatne skončené, návrhu na zastavenie exekúcie nevyhovelo. Zároveň podotkol, že odklad exekúcie bez blokovania aj naďalej trvá a toto rozhodnutie naň nemá nijaký vplyv. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočností, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

6/ O trovách rozhodol v zmysle zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku. V tomto konaní bol úspešný oprávnený, a preto mu vznikol voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, a ktoré mu vyšší súdny úradník priznal vo výške 638,92 EUR (z toho 518,70 EUR ako odmena za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, 13,73 EUR ako režijný paušál + 20 % DPH).

7/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, nakoľko mal za to, že bolo založené na nesprávnom právnom posúdení a bolo vydané v rozpore s rozhodovacou praxou Ústavného súdu. Totiž právny názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. X I. Q. XX/XXXX, na ktoré vyšší súdny úradník poukázal, bol prelomený uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 607/2021. Podľa uvedeného rozhodnutia je exekučný súd povinný skúmať materiálne a formálne podmienky rozhodcovského rozsudku aj v prípade, ak bol v vydaný v nespotebiteľskom spore. Možno tvrdiť, že rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky formálne podmienky, avšak povinný sa domáha jeho zrušenia z dôvodov, že neboli splnené materiálne podmienky na jeho vydanie, a to najmä z dôvodov, že rozhodca porušil viaceré ustanovenia ZoRK v neprospech povinného v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces na strane povinného. V žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú priložil k návrhu na zastavenie exekúcie, sú uvedené všetky konkrétne dôvody, resp. porušenia ustanovení ZoRK a zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ako „CSP“), najmä nedodržanie ustanovení o doručovaní, keďže rozhodca nedoručil povinnému posledné vyjadrenie oprávneného, no toto posledné vyjadrenie tvorilo podklad vydania rozhodcovského rozsudku a rozhodca naň poukázal. Na vydanie rozhodcovského rozsudku neboli splnené materiálne podmienky a teda v zmysle citovaného uznesenia Ústavného súdu SR mal súd skúmať nesplnenie týchto podmienok bez ohľadu na to, či (ne)šlo o spotrebiteľský spor. Všeobecný súd rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pričom podmienkou odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je skutočnosť, že všeobecný súd nadobudol dôvodné podozrenie, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe konania, v ktorom došlo k porušeniu ustanovení ZoRK a CSP. Ústavný súd SR vo svojom uznesení ďalej uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok nemusí byť oficiálne zrušený na to, aby mohlo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Na rozhodnutie o zastavení exekúcie postačuje, aby neboli splnené

materiálne podmienky potrebné na vydanie rozhodcovského rozsudku a tieto podmienky musí skúmať exekučný súd. Podľa názoru povinného je tento postup odôvodnený aj tým, že ak by všeobecný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vydanie rozhodcovského rozsudku bolo v súlade so zákonom a rozhodca sa nedopustil žiadneho porušenia ustanovení ZRK a CSP a teda by žalobu povinného zamietol, tak oprávnený má možnosť opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie. Zabráni sa tak vedeniu zbytočného konania minimálne do času rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku. Na druhú stranu, ak by súd splnil postup deklarovaný v uznesení Ústavného súdu SR a teda by skúmal splnenie materiálnych podmienok už v rámci exekučného konania, tak by vo vzťahu k oprávnenému nekonal v rozpore so zákonom a ani by neporušil žiadne jeho práva. Súčasne by bol takýto postup v súlade so zásadou legitímnych očakávaní oboch účastníkov konania, keďže by súd svojim autoritatívnym rozhodnutím usmernil účastníkov konania a podľa toho by oboch účastníkov nasmeroval na iniciovanie iného postupu do budúcnosti, a to najmä vo vzťahu k oprávneným uplatnenej pohľadávky. Navrhol preto, aby súd napadnuté uznesenie O v zmysle § 250 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušil a vrátil príslušnému vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

8/ Oprávnený považoval sťažnosť povinného za nedôvodnú. Zároveň súdu predložil právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXXXX/X/XXXX z 26.06.2024, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXXX/X/XXXX z 03.11.2023 tak, že návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý je v tejto veci exekučným titulom zamietol. Povinný tak svoju sťažnosť opiera aj o klamlivý argument. Ako jediný dôvod sťažnosti povinný uviedol, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je založené na nesprávnom právnom posúdení a v rozpore s rozhodovacou praxou Ústavného súdu. Oprávnený však poukázal na početnú judikatúru ústavného súdu (IV. ÚS 195/2023, IV. ÚS 282/2020, I. ÚS 265/2020, II. ÚS 300/2018, VI. ÚS 22/2020, II. ÚS 298/2020), podľa ktorej nemôže exekučný súd v exekučnom konaní preskúmať právomoc rozhodcovského súdu. Uznesenie NS SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 je právne použiteľné, vzťahujúce sa k skutkovým tvrdeniam povinného a najmä žiadnym spôsobom nie je prelomené uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 607/2021 z 8.10.2021, keďže ide o skutkovo odlišné prípady – prípad non-arbitrability v spore (nulitný rozhodcovský rozsudok). V prejednávanej veci ale nebolo rozhodnuté o nedostatku právomoci rozhodcu N. K. P., ani o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Medzi oprávneným a povinným bola písomná a podpísaná rozhodcovská doložka (ku Kúpnej zmluvne č. 2018/22212/MA-46698965) a bolo právoplatne rozhodnuté o zrušení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Povinný (ako dlžník za stavebný tovar v hodnote 305 464,49 EUR s DPH) opakovane uvádza iba účelovú námietku o prekročení právomoci (nie neexistencii) a nemožnosti tretí-krát sa vyjadriť, pričom sa úplne opakovane dva razy po sebe vyjadril, a to v dlhšej lehote ako oprávnený. Súd podľa oprávneného napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnil, keď uviedol, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu nie je dôvodom zastavenia exekúcie, ani nepreskúmaval nespotrebitel'ské rozhodcovské konanie v súlade s rozsiahlou judikatúrou Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Pravdepodobnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku (exekučného titulu) sa mu javí ako nízka, keďže žaloba je na kvalitatívne nízkej úrovni. Exekučný titul nezanikol, nebol zrušený, naopak bol zrušený nezákonný odklad jeho vykonateľnosti. Súčasne neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Ani podanie žaloby podľa § 40 ZoRK nie je skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti exekučného titulu. Na základe uvedeného navrhol sťažnosť zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov.

9/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie

dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

13/ Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZoRK v nesporebiteľskej veci, čo ani nie je medzi účastníkmi exekučného konania sporné. Rovnako nie je sporné, že žalovaný pohľadávku s jej príslušenstvom oprávnenému neuhradil. Preto oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uvedených nárokov v súlade s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku (exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá).

14/ Podľa § 35 prvá veta ZoRK doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku bola viazaná na uplynutie parížskej lehoty (3 dni od právoplatnosti rozsudku), čo je v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 ZoRK. Právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok, opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti je teda exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku.

15/ Dôvodom zastavenia exekúcie má byť podľa povinného podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, č. k. RK2023/057 zo dňa 15.06.2017, ktorý je podkladom tejto exekúcie (exekučný titul), pričom poukázal i na skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 63Cr/4/2024 zo dňa 24.10.2023 odložil jeho vykonateľnosť.

16/ K zastaveniu exekúcie podľa niektorého z dôvodov upravených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku môže dôjsť len na základe zákonom predpokladaných skutočností (zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, osobitné dôvody uznania a výkonu cudzieho exekučného titulu, iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu alebo sú dané predpoklady, že iná povinnosť bude plnená dobrovoľne). Tvrdenia povinného nie sú tvrdeniami o zániku vymáhaného nároku (§ 61k ods. 1 písm. a/), ani o zrušení exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. b/), exekúcia sa nevedie ani na podklade cudzieho exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. c/) a jej predmetom nie je vymoženie nepeňažného plnenia (§ 61k ods. 1 písm. e/). Súd tvrdenia povinného nemohol subsumovať ani pod zákonný dôvod vymedzený v § 61 k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku ako skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu. Hoci zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Treba tak vychádzať z postulátu, že skutočnosť zakladajúca neprípustnosť exekúcie je taká okolnosť, ktorá definitívne a trvale bráni výkonu exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu.

17/ Len samotné podanie žaloby o jeho zrušenie na jeho vykonateľnosť nemá vplyv. O podanej žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku doposiaľ (právoplatne) rozhodnuté nebolo. Rozhodnutie všeobecného súdu o tom, či bude exekučný titul zrušený alebo bude žaloba zamietnutá, je v tomto štádiu neisté, nie je vopred možné ustáliť záver, že povinný bude v konaní o zrušení rozhodcovského

rozsudku úspešný. Pokiaľ by všeobecný súd žalobu zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Až v prípade, že by výsledkom konania všeobecného súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku bolo rozhodnutie, ktorým by bolo žalobe vyhovie, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Pokiaľ v tomto konaní nebude právoplatne rozhodnuté o zrušení exekučného titulu, je nutné vychádzať zo záveru, že rozhodcovský rozsudok je aj naďalej právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorý povinného zaväzuje na vymáhané plnenie. Zhrnúc uvedené potom platí, že len samotná existencia konania o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktoré ku dňu rozhodnutia o tejto sťažnosti nebolo právoplatne ukončené, nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a nemôže predstavovať dôvod zastavenia exekúcie vymedzený ustanovením § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku.

18/ Ani samotná skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením, č.k. 63Cr/4/2024-125 zo dňa 24.10.2023 povolil odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Rk2023/057 zo dňa 25.08.2023, nepredstavuje skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu. Zmyslom a účelom právnej úpravy umožňujúcej súdu na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku dočasne odložiť je zabrániť nútenému vykonaniu ním uloženej povinnosti na čas do rozhodnutia vo veci samej (o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku). Z toho vyplýva záver, že ide o procesné rozhodnutie súdu, ktoré má preventívnu a najmä dočasnú povahu. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť. Na jeho podklade je právo oprávneného domáhať sa núteného výkonu exekučného titulu počas vymedzeného časového úseku suspendované, nemožno však hovoriť o jeho zániku. Navyše, o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku bolo v čase rozhodovania sťažnostného súdu rozhodnuté odvolacím súdom tak, že zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku RK2023/057 z 25.08.2023 vydaného N. K. P. zamietol. Preto poukaz povinného na už v tomto čase zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie o povolení odkladu exekučného titulu, stratil akúkoľvek relevanciu.

19/ Za nesprávne považoval sudca tvrdenie povinného, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a je v rozpore s rozhodovacou praxou ústavného súdu. Vyšší súdny úradník naopak správne zistil, že v uvedenej veci exekučný titul vzišiel z nespotrebitel'ského rozhodcovského konania, a správne právne posúdil, že exekučný súd nie je oprávneným subjektom na jeho vecné preskúmanie (povinný žiadal preskúmanie splnenia materiálnych podmienok na jeho vydanie, najmä z dôvodov, že rozhodca porušil viaceré ustanovenia ZoRK). Oprávneným na také skúmanie je všeobecný súd (§ 28 ods. 1 CSP) na základe žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK. Rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 607/2021, na ktorom povinný založil svoju obranu, nie je pre danú vec príliehavé. V tam uvedenej veci (sp. zn. XXXX/XXX/XXXX) totiž exekučný súd pri zastavení exekúcie vedenej na podklade rozhodcovského rozsudku (v nespotrebitel'skej veci) akceptoval posúdenie Okresného súdu Bratislava V o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu (ako kauzálné príslušného súdu) a dospel k tomu, že oprávnenému nemôže priznať právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone práva, ktoré bolo priznané rozhodcovským rozsudkom, ktorý je nulitný (ničotný) právny akt. Právna teória i súdna prax totiž exekučný titul vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie považuje za rozhodnutie zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Na nulitný akt sa hľadí tak, akoby neexistoval. Takýto exekučný titul je potom v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku (vykonateľný exekučný titul v zmysle § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

20/ V prejednávanej veci však ide o úplne odlišnú skutkovú situáciu, keď exekučný súd nedisponuje žiadnym rozhodnutím kauzálné príslušného súdu o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) na vydanie rozhodcovského rozsudku a sám nemá právomoc rozhodnúť o nedostatku právomoci rozhodcu. Exekučný súd v tejto súvislosti musí upriamiť pozornosť povinného na existenciu celého radu rozhodnutí Ústavného súdu SR vydaných v ostatnom období v súvislosti s nedostatkom právomoci exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu v nespotrebitel'ských veciach (napr. nálezy Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 300/2018, II. ÚS 395/2019, IV. ÚS 22/2020 z 13.05.2020, I. ÚS 265/2020, IV. ÚS 282/2020, II. ÚS 298/2020 z 05.11.2020, III. ÚS 148/2020 z 09.03.2021, IV. ÚS 139/2021 z 13.07.2021). Keďže povinný súdu nepredložil žiadne

rozhodnutie o tom, že rozhodca nemal právomoc na konanie a vydanie rozhodnutia v rozhodcovskom konaní č. RK2023/057, chýba predpoklad na to, aby súd mohol v exekučnom konaní konštatovať nulitu exekučného titulu ako skutočnosti spadajúcej pod dôvody zastavenia exekúcie vymedzené v § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku (tento predpoklad bol daný v konaní, na ktoré poukazoval povinný - III. ÚS 607/2021). Rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 607/2021 preto ani nie je „prelomovým“ rozhodnutím, podľa ktorého by exekučný súd mal byť oprávnený na preskúvanie podmienok rozhodcovského konania, resp. podmienok vydania rozhodcovského rozsudku, keďže nič také v ňom vyslovené nebolo.

21/ Požiadavku povinného na vecný prieskum exekučného titulu (resp. postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu) musí súd odmietnuť pre jej rozpor so zákonom a zaužívanou súdnou praxou (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR, R 9/1950, rozhodnutie Ústavného súdu SR, č.k. III. ÚS 41/2011-31 z 03.05.2011, a pod.). Exekučný totiž nie je oprávnený preskúvať vecnú (hmotnoprávnu) správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal, ani postupom, ktorý vydaniu exekučného titulu predchádzal. Povinný si nesprávne zamieňa pojmy hmotnoprávny prieskum a prieskum materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Kým na hmotnoprávny (vecný) prieskum exekučného titulu nie je exekučný súd oprávnený, prieskum materiálnej stránky vykonateľnosti je naopak povinný vykonať. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného, povinného, ich presnú a jednoznačnú identifikáciu a tiež presné vymedzenie vymáhaného nároku a jeho rozsahu; z exekučného titulu musí byť zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Cdo 95/2010). Inak povedané, exekučný súd mohol skúmať len to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či sú dostatočne individualizovaní, pričom tieto náležitosti exekučný titul spĺňal, rovnako ako spĺňal ďalšie predpoklady materiálnej vykonateľnosti – presné stanovenie rozsahu a obsahu povinností (povinnosť povinného plniť konkrétne peňažné plnenie uvedené vo výroku III. výroku exekučného titulu v stanovenej lehote). Z uvedeného vyplýva, že do prieskumu materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu nepatrí posudzovanie dodržania procesných pravidiel v rozhodcovskom konaní. Obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu.

22/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov súd konštatuje, že sťažnosť povinného je v celom rozsahu nedôvodná a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol. V prípade, že bude exekučný titul zrušený, je v záujme povinného túto skutočnosť čo najskôr oznámiť súdnemu exekútorovi.

23/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26/ Oprávnený, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si za vyjadrenie k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného

na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže si ich oprávnený nevyčíslil, súd mu na základe zásady úspechu priznal nárok na náhradu trov vyplývajúci zo spisu. Vychádzajúc z predmetu konania (istiny 305 464,49 EUR), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 518,70 EUR a 13,73 EUR ako režijný paušál za rok 2024 + 20% DPH v sume 106,49 EUR. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 638,92 EUR priznané mu týmto rozhodnutím a trovy priznané mu rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka vo výške 638,92 EUR (výrok II. napadnutého uznesenia), budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (